

‘Het heeft mijn voorkeur niet bij John te werken’

Ze heeft een eigen baan buiten het cumelabedrijf van haar man en dat bevalt Lizette Vullings uit Horst prima. “Juist op deze manier kan ik redelijk objectief tegen het loonbedrijf aankijken.”

Tekst en foto's: Marjolein van Woerkom

‘MAILTJES OM IETS TE VRAGEN AAN EEN COLLEGA HEBBEN PLAATSGEMAAKT VOOR DE TELEFOON’

Wie bij Lizette Vullings binnenstapt, moet na de voordeur eerst door een zogeheten strokengordijn. “Mijn man John keek me raar aan toen ik dat bestelde, maar het werkt wel. Zeker in de winter kan het in huis koud zijn, maar door dat gordijn blijft de kou nu buiten en omdat het doorzichtig plastic is, blijft er ook genoeg licht in huis. Ik kan daardoor prima in mijn kantoor zitten werken.” Sinds vorig jaar corona uitbrak, werkt Lizette thuis. Twee schermen staan op haar bureau geïnstalleerd. Voorheen werkte ze vier dagen in de week op kantoor bij het gebiedsfinancieringsteam Zuid voor de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO) in Roermond. ’s Ochtends vroeg nam ze de trein vanuit haar woonplaats Horst en in de avond keerde ze weer terug. “Meestal kookte ik dan die avond voor de dag erna, anders

kreeg ik het allemaal niet rondgezet.”

Nu werkt ze thuis en het bevalt haar beter dan ze van tevoren had gedacht. “Alles gaat digitaal en dat gaat eigenlijk heel goed. Ik werk nu vijf dagen in plaats van vier. Ik merk dat de overleggen rustig verlopen. Iedereen luistert goed naar elkaar. Daarnaast hebben de mailtjes om iets te vragen aan een collega plaatsgemaakt voor de telefoon. Als ik nu wat wil vragen, bel ik gewoon. Daardoor heb je toch dat sociale contact met je collega’s”, zegt Lizette. Ook heeft het grote voordelen voor de thuissituatie. “Ik kan mijn eigen werktijd indelen. Tussendoor kan ik een was doen of ik kan op tijd stoppen om te koken. Ik ben meer bij mijn kinderen (twee van de drie wonen nog thuis; red.) en John komt tussen de middag thuis om te lunchen. Dat is echt heel fijn.”

NAAM:
LIZETTE VULLINGS

BETROKKEN BIJ HET BEDRIJF:
SINDS ZE OP HAAR ZEVENTIENDE EEN
RELATIE KREEG MET JOHN

ROL OP HET BEDRIJF:
WERKT BUITEN DE DEUR BIJ DE RIJKSDIENST
VOOR ONDERNEMEND NEDERLAND (RVO)

CUMELABEDRIJF:
JENNISKENS TUINBOUWLOONBEDRIJF
& CULTUURTECHNIEK, HORST

John is eigenaar van Jenniskens Tuinbouwloonbedrijf & Cultuurtechniek. Hij heeft zestien vaste medewerkers in dienst. Hoewel hij op zaterdag zelf nog wel eens gras inzaait of iets dergelijks houdt hij zich doordeweeks voornamelijk bezig met klantencontact, offertes maken en het personeel. Ze kennen elkaar van het uitgaan in het dorp. “Ik kwam zelf van een gemengd agrarisch bedrijf, waar we van jongs af aan mijn ouders in het seizoen meehielpen. Toen ik voor John koos, wist ik dat ik het loonbedrijf erbij zou krijgen en ik wist ook dat een loonwerker niet mee zou verhuizen als ik voor een baan in het Westland zou kiezen. Ik kende de consequenties en dat vond ik prima.”

Wel heeft ze meteen aangegeven dat als ze kinderen zouden krijgen, hij wel tijd voor ze vrij moest maken. “Je weet dat hij er als loonwerker op bepaalde momenten niet zal zijn. Om vijf uur komen de medewerkers terug van hun werk en moet er worden overlegd over de planning voor de dag erna. Dit betekent, zeker toen de kinderen klein waren, dat ik altijd alleen met de kinderen at. Ik deed ze in bad en John las ze, als het kon, het verhaaltje voor het slapengaan. Daarom wilde ik ook niet bij het bedrijf wonen. Ik zag dat bij zijn ouders. De verleiding om ’s avonds nog even de loods in te gaan, is dan gewoon te groot. Nu is thuis thuis en werk is werk.”

KIEZEN VOOR EIGEN BAAN

Lizette studeerde plantenziektekunde aan de Wageningen Universiteit en hoewel ze tijdens haar studie wel heeft meegewerkt op het loonbedrijf - denk aan asperges planten met de plantmachine (wat toentertijd nog een innovatie was), de kantine poetsen, laswerk en een planprogramma in Excel ontwerpen - koos ze er specifiek voor niet op het bedrijf te gaan werken. Ze heeft diverse banen gehad in de agro & food-industrie, haar favoriete wereld zoals ze het zelf noemt. Zo heeft ze gewerkt in het praktijkonderwijs op de toenmalige champignon-school in Horst, daarna IPC Plant geheten. Ze

heeft op het Proefstation Horst-America gewerkt en vervolgens bij een innovatiebedrijf en een engineeringbedrijf. De banenwissels vonden vooral plaats omdat het desbetreffende bedrijf werd opgedoekt, maar daardoor heeft ze wel heel veel ervaring opgedaan met projectadministratie, projectmanagement, subsidies en boekhouding; kennis die ze sinds twee jaar inzet bij haar huidige baan, waar ze subsidies voor plattelandsontwikkeling (POP) beoordeelt. “Dat is echt een heel leuke baan. Ik ben nieuwsgierig en vind het leuk om dingen uit te zoeken. Bij RVO zie ik van alles voorbij komen, van fysieke investeringen waar ik soms nog nooit van heb gehoord tot aan initiatieven die een dorp naar een hoger sociaal plan trekken. Het leuke is dat ik ook echt resultaat zie. In mijn vorige banen ging het vooral om innovatie, maar het resultaat van innovatie is lastig vast te pakken. Nu zie ik na twee weken al resultaat en kan ik dat afstrepen. Dat geeft een fijn gevoel.”

EEN ANDERE BLIK

Ze heeft er geen spijt van dat ze nooit op het bedrijf van haar man is gaan werken. “Het lijkt me saai, want dan ben je allebei met hetzelfde bezig. Dus bij voorkeur werk ik niet bij John. Ik vind het loonbedrijf wel heel leuk, maar het leukste vind ik eigenlijk om erover te sparren met John, over afwegingen, toekomstmogelijkheden en personeel. Juist omdat ik op andere plekken kom, kijk ik er met een andere blik naar, kan ik relativeren en een luisterend oor bieden als hij gestrest of druk is.”

Het is niet zo dat ze meebeslist. “Als er een nieuwe machine moet komen, beslist John samen met zijn medewerkers welke het moet worden. Daar bemoei ik me niet mee, maar we praten wel over of het bijvoorbeeld zinvol is om te investeren in een bepaalde soort machine of activiteit”, aldus Lizette. Ze besluit: “Het is daarom fijn dat we allebei kunnen doen wat we leuk vinden. Op deze manier halen we allebei voldoening uit ons werk.”

SERIE: VROUWEN IN HET CUMELABEDRIJF

De cumelavrouw is uniek in haar verscheidenheid. De één zwaait de scepter, de ander kookt in het hoogseizoen elke avond voor het overwerkende personeel en weer een ander werkt buiten de deur. In deze serie laten we krachtige vrouwen aan het woord die soms geheel, soms weinig, maar altijd op één of andere manier betrokken zijn bij de cumelasector.

**‘DE VERLEIDING OM ’S AVONDS
NOG EVEN DE LOODS IN TE GAAN,
IS DAN GEWOON TE GROOT’**

TIPS?

“Blijf nieuwsgierig, bied een luisterend oor en sta open voor nieuwe dingen. Door open te staan, zie je van alles en dat kan jou ook op nieuwe ideeën en oplossingen brengen.”

KARAKERTREK DIE NODIG IS:

“Je moet er tegen kunnen dat je partner op bepaalde momenten niet aanwezig zal zijn.”

WAT VOEGT JOUW ROL TOE AAN HET BEDRIJF?

“Juist omdat ik niet op het bedrijf werk, kijk ik met een objectievere blik naar het bedrijf. Ik zie andere dingen dan John en daardoor kunnen we goed samen sparren.”